ԱՇՈՏ ԳԱԼՍՏՅԱՆ
Խաչատուր Աբովյանի անվան ՀՊՄՀ
Բանասիրական ֆակուլտետի դեկան
Բան. գիտ. դոկտոր, պրոֆեսոր

ՀՕԳՈՒՏ ՈՒՍԱՆՈՂԻ

ՀՊՄՀ բանասիրական ֆակուլտետում աշխատում է պրոֆեսորադասախոսական ամուր թիմ: Երեք ամբիոններում աշխատում է 34 դասախոս: Գիտության դոկտորներ են և գիտության թեկնածուներ: Գովարժան են նաև այլ ամբիոններից եկած դասախոսները: Նրանք կարծես մերվել են մեր թիմին. արհեստավարժ մանկավարժներ են, շատ գիտակ են և հետաքրքիր են անցկացնում դասաժամերը:

Բանասիրական ֆակուլտետը մեր երկրորդ տունն է: Մի նավի մեջ ենք, որտեղ ապրում են բանիմաց գործընկերներ և բարեջան ուսանողներ: Հետաքրքիր է անցնում ֆակուլտետի առօրյան: Մանկավարժական վարպետություն, դասախոսություններ, ամբիոնի նիստեր, տարաբնույթ միջոցառումներ...

Մենք հաճախ ենք լինում հանրապետության տարբեր դպրոցներում, կրթական կենտրոններում: Այցելություններն այս տարի կարծեք կրկնապատկվել են: Ռեկտորը տարին հայտարարել է 365 օր դպրոցում և աշակերտի կողքին: «Ֆակուլտետը՝ դպրոցին» նշանաբանը մեր այցեքարտն է:

Մեծ տեղ ենք տալիս կիրառական պրակտիկային: Դպրոցներ մեկնելուց առաջ ֆակուլտետում տեղի է ունենում նախապատրաստական կոնֆերանս: Ուսանողները գիտեն, որ պրակտիկայի ընթացքում իրենց դիտում են մանկավարժական հանրությունը, կրթության փորձագետները, ծնողները: Պետք է գործել և արարել չափի ու պատասխանատվության տիրույթում:

Դպրոցներում իրազեկման աշխատանքներ կատարելիս մեզ հետ տանում ենք նաև ուսանողներին: Արթիկի տարածաշրջանում մեզ հետ էին նաև այդ բնակավայրերի ուսանողները, որոնք սովորում են բանասիրականում: Նրանք են աշակերտներին ներկայացնում 100-ամյա Մանկավարժական համալսարանը, նրա առավելությունները: Նրանք են աշակերտական համայնքին փոխանցում իրենց տպավորությունները:

Բաց դռների օրերի շրջանակներում հաճախ ենք ֆակուլտետում հյուրընկալում տարբեր դպրոցների աշակերտներին և ուսուցիչներին: Մինչ նրանց գալը մենք ֆակուլտետում նախապատրաստվում ենք. ուսումնասիրում ենք նաև նրանց կարիքները: Սա շատ կարևոր է: Ի՞նչ հետաքրքիր միջոցառումներ, ֆլեշ-մոբեր, վարպետության դասեր, օլիմպիադաներ կարելի է ներկայացնել մեր հյուրերին: Սրանք պլանավորվում են մեր թիմի կողմից: Առաջարկություններ է ներկայացնում նաև ուսխորհուրդը:

Շատ հարթակներում մեր ուսանողները մրցում են այլ բուհերի ուսանողների հետ և առավելություններ արձանագրում բանասիրության և մանկավարժության բնագավառներում: Սա շատ գովելի է: Թերևս դա է պատժառը, որ այս տարի շատ դիմորդներ ունենք:

Ցանկալի է, որ բանասիրական գան նաև տղաներ: Իհարկե, ունենք տղա ուսանողներ և՛ բակալավրիտում, և՛ մագիստրատուրայում: Բայց դրանց թիվը քիչ է:

Նվիրում և պարտաճանաչություն. սա է բանասիրականի նշանաբանը: Շատ ենք աշխատում: Փորձում ենք հասցնել բոլոր հանձնարարականները: Ուսանողին դիտում ենք որպես կրտսեր գործընկեր: Նրան վստահում ենք և հավատում:

Այսօրվա ուսանողը տարբերվում է և՛ գործելակերպով, և՛ աշխարհայացքով: Փորձում ենք հասկանալ նրան, օգնել, աջակցել: Ունենում ենք նաև դժվարություններ: Տարբեր

ընտանիքներից և դպրոցներից եկած երիտասարդներ են: Յուրաքանչյուրի հետ անհատական մոտեցում է անհրաժեշտ:

Կարծում եմ, որ մեր մասնագիտության գծով լավագույնը դառնալու համար պիտի շատ աշխատել: Իսկ դա տարիներ է պահանջում: Տքնանք և նկարագրի կերտում: Նաև անբասիր կենսագրություն և հեղինակության ստեղծում: Ես չեմ կարծում, որ 35-40 տարեկանը կարող է լինել այս մասնագիտության առաջամարտիկը: Մեր ամբոնների վարիչները, պրոֆեսորները հեղինակություններ են, և այդ ամենը նրանք ձեռք են բերել տարիների տքնաջան և անձանձիր գործունեության ընթացքում:

Հետամուտ ենք և շահագրգիռ երտասարդ կադրերի հարցում: Այսօր ամբիոններում պատրաստվում են երիտասարդ ասպիրանտներ, որոնք մոտ ապագայում կհամալրեն դասախոսական շարքերը: Մենք վստահում ենք երիտասարդներին: Դեկանատում աշխատում են ֆակուլտետի երիտասարդ շրջանավարտները: Ավագներն իրենց փորձը սիրով փոխանցում են երիտասարդներին: